

РЕШЕНИЕ

№ 505

гр. София , 04.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание
на четвърти август, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Иван Иванов Въззивно търговско дело №
20211001000459 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 260 214 от 4.02.2021 г. по т.д. № 3328/ 2017 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 9 състав са отхвърлени като неоснователни исковете с правно основание чл.95, във връзка с чл. 95а от ЗАПСП, предявени от МУЗИКАУТОР - Сдружение на композитори, автори на литературни произведения и музикални издатели за колективно управление на авторски права - гр. София против „Централни хали“ ЕАД - гр. София за заплащане на сумата 12 000 лева, от която 500 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от извършено нарушение на авторско право върху текста, както и 500 лева - обезщетение за претърпени имуществени вреди от извършено нарушение на авторско право върху музиката върху всяко едно от използваните на 23.10.2017 г., съответно на 27.10.2017 г. без разрешение в обект, стопанисван от ответника музикални произведения : 1.) „Vive le Swing“ в изпълнение на In Grid - носител на авторските права, посочен като композитор е Riva Davide (с псевдоними Moonboo и Rivaz), член на SIAE (Societa Italiana degli Autori ed Editori) - Италианска организация за колективно управление на авторски права (права за публично представяне и механичен запис), www.siae.it;, считано от 1.10.1997 г. и автор на текста Alberini Ingrid, член на SIAE, считано от 1.10.1995 г. ; 2) „Change“ -

носителите на авторските права, посочени като композитори и автори на текст едновременно са Lopez John A, член на BMI (Broadcast Music, Inc.) - Американска организация за колективно управление на авторски права, www.bmi.com , считано от 1.08.1983 г.; Taylor Carl Daniel, член на BMI, считано от 1.04.1983г. и White Barry Eugene, член на BMI, считано от 1.07.1966 г. ; 3) „My Love Serenade“ в изпълнение на Fausto Papetti - носител на авторските права, посочен като композитор е Papetti Marco, член на SIAE, считано от 1.10.1997 г. и автор на текста Leoni Ezio, член на SIAE ; 4) „Dark Gipsy“ - носител на авторските права, посочен като композитор и автор на текст едновременно е White Andrew Christopher , член на PRS (Performing Right Society) - Британска организация за колективно управление на авторски права, www.prsformusic.com, считано от 1.01.2015г. ; 5) „Lost“ - носител на авторските права, посочен като композитор и автор на текст едновременно е Sanchez Roger Rene (с псевдоними Rodriguez Robert или Roger S), член на ASCAP (American Society of Composersq Autors and Publishers) - Американска организация за колективно управление на авторски права, www.ascap.com , считано от 1.03.1992 г. ; 6) „No More Blues“ - носители на авторските права, посочени едновременно като композитори и автори на текст са Cavanaugh Jessie, член на BMI (Broadcast Music, Inc.) - Американска организация за колективно управление на авторски права , ***, считано от 1.03.1973 г.; Hendricks Jon, член на ASCAP (American Society of Composersq Autors and Publishers) - Американска организация за колективно управление на авторски права , www.ascap.com , считано от 26.04.1956 г.; Jobim Antonio Carlos (с псевдоними Jobim A C , Jobim Antonio Carlos Brasileiro De A или Tom Jobim), член на BMI (Broadcast Music, Inc.) - Американска организация за колективно управление на авторски права, считано от 1.04.2001 г. и De Moraes Vinicius, член на SGAE (Sociedad General de Autores y Editores) - Испанска организация за колективно управление на авторски права , www.sgae.es , считано от 2.09.2002 г. ; 7) „Silhouette“ - носител на авторските права, посочен едновременно като композитор и автор на текст Gorelick Kenneth Bruce (с псевдоним Kenny G), Член на BUMA (Buma Association) - Холандска организация за колективно управление на авторски права, www.bumastemra.nl, считано от 1.03.1981 г. ; 8) „Because I Love You“ - в изпълнение на Stevie B - носител на авторските права, посочен едновременно като композитор и автор на текст: Brooks Warren Allen (с псевдоним Warren B), член на BMI (Broadcast Music, Inc.) ; 9) „Home Is Not A House“ - носител на авторските права, посочен като композитор е Dulfer Hans F, член на BUMA (Buina Association), считано от 1.03.1973 г. и като автор на текста Batta Franklin A., член на BUMA, считано от 1.10.1990 г.; 10) „Chew Candy“ („Never Seen Anything Like You“); в изпълнение на

Sunset Child - носители на авторските права, посочени едновременно като композитори и

автори на текста са : Patsaldies George (с псевдоним Jorj DJ), член на APRA (Australasian Performing Right Association) - Организация за колективно управление на авторски права на Австралия и Нова Зеландия, която отговаря за колективното управление на авторски права съвместно с организацията за управление на правата за механичен запис AMCOS (Australasian Mechanical Copyright Owners Society), www.apraamcos.com.au, считано от 16.11.2001 г. ; Thorpe Charlotte, Член на APRA, считано от 2.09.2008 г. и White Dennis G (с псевдоними Gordon Dennis ; White Dennis), член на BMI, считано от 1.08.1990 г.; 11) „Fallin“ - в изпълнение на Playmen - носители на авторските права, посочени едновременно като композитори и автори на текст са : Antipariotis Efstratios (с псевдоними Antipariotis Efstratios, Fan House, Stan или Stratos), член на AEPI (The Hellenic Society for the Protection of Intellectual Property) - Гръцка организация за колективно управление на авторски права, www.aepi.gr, считано от 1.07.2015 г. ; Manolis Pavlos (с псевдоними Lemonplay, M Ima, Piem или Playmen), член на PRS, считано от 1.01.2015 г. и Xenakis Eleftherios (с псевдоними Playmen, Xikiss или Xenakis Lefteris), член на PRS, считано от 1.01.2015 г. ; 12. „Love Unlimited“ - в изпълнение на С. М. - носители на авторските права, посочени като композитори са G. K. N., член на МУЗИКАУТОР - Организация на автори и музикални издатели за колективно управление на авторски права в България, www.musicautor.org , считано от 25.02.2004 г. и K. Y. D.; член на МУЗИКАУТОР, считано от 18.11.2002 г. ; автор на текста е V. D. I., член на МУЗИКАУТОР, считано от 24.02.2011 г. и като аранжор S. R. B., член на МУЗИКАУТОР, считано от 18.11.2002 г. , ведно със законната лихва върху всяка главница, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане ; като неоснователен е отхвърлен и иска с правно основание чл. 95б, ал. 1, т. 6 от ЗАПСП за разгласяване на диспозитива на решението.

Решението е постановено при участието на „СиН Арт“ ООД - гр. София.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от Сдружение „МУЗИКАУТОР“ - гр. София, в която се твърди, че е неправилно като постановено в противоречие с материалния закон - чл. 58 от ЗАПСП и при съществени процесуални нарушения на чл. 146, чл. 154, чл. 164, чл. 173 и чл. 235 от ГПК.

Съдът неправилно приел за недоказано кои точно произведения са използвани и на кои дати, като не кредитирал свидетелските показания с довода, че свидетелите не разполагали с контролни функции и че не са били представени доказателства за възлагане на извършваната проверка. Аргументите му противоречали на чл.164 от ГПК, а липсвали доказателства за наличие на евентуална заинтересованост. В този смисъл свидетелските показания били тълкувани и оценени превратно.

Неправилно съдът не кредитирал достоверността на резултатите от идентификацията на произведенията чрез мобилното приложение „Шазам“, чието основно предназначение било разпознаването на определено музикално произведение с изключително висока степен на достоверност при излъчването му в ефир. Използването на тази технология изключвало възможността за грешки при разпознаването, които могли да бъдат резултат от субективен фактор.

Решение било постановено в нарушение на чл. 154 от ГПК - ищецът никъде не бил излагал твърдения, че извършилите посещения в търговския обект свидетели разполагат с контролни правомощия, нито че действията им са част от административно - наказателно производство.

Никъде в доклада по делото съдът не бил указал начина на доказване на използването на процесните произведения и не разпределил доказателствената тежест, а възложил на ищеца да ангажира доказателства за обстоятелства, които не са били изложени в исковата молба. Основателно възниквал въпроса как да бъде установен факта на звучене на музика в заведение - нарушение, което се случва еднократно и безвъзвратно. □

Молбата е решението да бъде отменено и бъде постановено друго решение, с което исковите да бъдат уважени в пълния им предявен размер.

Ответникът по въззивната жалба „Централни хали“ ЕАД - гр. София в писмения отговор я оспорва като неоснователна.

Допустимостта на свидетелските показания не означавала, че те непременно следва да бъдат кредитирани от съда, особено когато ставало въпрос за лица, намиращи се в служебна зависимост със страна по делото или за установяване на факти и обстоятелства, които свидетелите не са възприели лично. Те действали като административни органи, каквито функции не притежавали и „идентифицирали“ по недопустим начин посочените в исковата молба музикални произведения - чрез любителски, съмнителни, несертифицирани и безплатни мобилни приложения. Освен това услугата за електронна идентификация, извършвана чрез мобилното приложение „Шазам“ не отговаряла на изискванията на Регламент /ЕС/ № 910/2014, за да бъде постигната целената сигурност на средствата за електронна идентификация.

Свидетелят, „удостоверил“ изпълнението на посочените в исковата молба музикални

произведения, не притежавал необходимата квалификация да извършва идентификация на музикални произведения.

Представените от ищеца два фискални бона не установявали нищо освен това, че на посочените дати неизвестни лица са консумирали храна и чай в две различни заведения, намиращи се в сградата на „Централни хали“ - София.

Съдът нямал задължение да указва в доклада по делото начина на доказване на използването на процесните произведения.

Молбата е решението да бъде потвърдено.

Ответникът по въззивната жалба „СиН Арт“ ООД - гр. София, трето лице - помагач на ответника „Централни хали“ ЕАД - гр. София, в писмения отговор я оспорва като неоснователна.

Съдът правилно установил фактическата обстановка и на тази основа последователно и непротиворечиво изложил правните си изводи. Ищецът не провел пълно и главно доказване за да установи публичното изпълнение на изредените в исковата молба произведения на процесните дати. Във връзка с целта на посещенията на свидетелите в обекта на ответника - проверка за установяване дали се изпълняват музикални произведения, били правилни разсъжденията на съда, че ищецът не разполага с контролни функции и че не е доказано такива да са били възложени на негови сътрудници.

Нямало връзка между представените касови бонове и лицето, което се твърдяло, че е закупило дадената стока и нямало как да се установи присъствието на свидетеля П. в обекта и то за продължителността на изпълнението на всички процесии произведения в даден ден.

По отношение на използването на приложението „Шазам“ не се установило какъв е телефонния апарат, чрез който са били направени проверките и каква е била неговата годност и съвместимост с приложението.

Съдът правилно ценил свидетелските показания, както и тяхната заинтересованост, в съвкупност с доказателствения материал, при което не извършил твърденията от въззивника нарушения.

Неправилно било схващането на въззивника, че съдът е трябвало дословно и изрично да изреди доказателствата, подкрепящи твърденията на ищеца, и да му укаже да ги представи. Негово задължение било единствено разпределението на доказателствената тежест по наведените в исковата молба и в отговора на исковата молба твърдения.

Молбата е решението да бъде потвърдено.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав съобрази следното.

Въззивната жалба е процесуално допустима - подадена е в срока по чл. 259 от ГПК от страна в процеса, която има правен интерес от обжалването на подлежащ на въззивен контрол валиден и допустим съдебен акт.

При обсъждането на нейната основателност приема за установено следното.

В исковата молба ищецът Сдружение „МУЗИКАУТОР“ - гр. София твърдял, че е вписан като организация за колективно управление на авторски права по чл. 40 от ЗАПСП в регистъра на Министерството на културата.

На 23.10.2017 г. в търговския обект „Централни хали“ в гр. София, стопанисван от ответника „Централни Хали“ ЕАД - гр. София били изпълнени публично, чрез звукозаписи посредством озвучаване с тонколони следните песни : 1.) „Vive le Swing“ в изпълнение на In Grid ; 2) „Change“ в изпълнение на Barry White ; 3) „My Love Serenade“ в изпълнение на Fausto Papetti ; 4) „Dark Gipsy“ в изпълнение на All Malcony и 5) „Lost“ в изпълнение на Roger Rene Sanchez .

На 27.10.2017 г. отново там били изпълнени песните : „No More Blues“ в изпълнение на Dizzy Gillespy ; „Silhouette“ в изпълнение на Kenny G ; „Because I Love You“ - в изпълнение на Stevie B ; „Home Is Not A House“ в изпълнение на Candy Dulfer ; „Chew Candy“ в изпълнение на Sunset Child ; „Fallin“ - в изпълнение на Playmen ; 12. „Love Unlimited“ в изпълнение на С. М..

Авторите на текста и на музиката на тези произведения били членове на организации за колективно управление на авторски права, които сдружението представлявало на територията на Република България и отстъпвало правата им за използване на техните произведения. Сред ползвателите по смисъла на §2, т. 6 от ПрЗРЗАПСП били и търговски обекти, където се използват произведения за озвучаването им, като за тази цел ползвателите трябвало да имат сключени договори за предварително отстъпени авторски права със съответните правоносители директно или чрез организацията за колективно управление, която управлява съответната категория права в държавата, в която се осъществява използването. Ответникът нямал отстъпени права да използва на гореописаните произведения, въпреки че използвал изброените произведения за озвучаване на своя обект, с което нарушил чл. 18, ал.2, т.3, предл. 2 от ЗАПСП и причинил вреди на техните правоносители, като ги лишил от възнагражденията за техния творчески труд.

Молбата към съда била да осъди „Централни хали“ ЕАД да му заплати, както следва: а.) сумата от 12 000 лева, представляваща

обезщетение за претърпени вреди (под формата на пропуснати ползи) поради нарушаване правата на авторите - членове на сродни дружества за колективно управление на права, върху всеки от обектите по чл. 3, ал.1 от ЗАПСП, включен във всяка песен, а именно: по 500 лева за музиката и 500 лева за текста (литературното произведение), свързан с музиката в изброените песни ; на основание чл. 95, ал.1. т.6 от ЗАПСП да разгласи за своя сметка диспозитива на съдебното решение в два всекидневника и в определен от съда часови пояс на телевизионна организация с национално покритие.

Ответникът „Централни Хали“ ЕАД - гр. София в писмения отговор оспорил исковете като недопустими - предявени от страна, която не притежава материалното право, засегнато от правния спор, нито качеството на процесуален субституент.

Изтъкнал, че ищецът не е представил доказателства относно правосубектността на своите контрахенти, както и че авторите на музиката и текста на музикалните произведения са членове на неговите контрахенти.

Оспорил исковете и като неоснователни както по основание, така и по размер. Ищецът не бил титуляр на правата да управлява и защитава правата на авторите на музиката и текстовете на посочените в исковата молба музикални произведения, които не били от неговия репертоар.

Твърдял, че не е използвал, по смисъла на чл. 18. ал.2, т.3 от ЗАПСП, изброените в молбата музикални_произведения, тъй като не разполагал с необходимия персонал и технически средства, за да е в състояние да представя публично или публично да изпълнява музикални произведения.

Посочил, че с договор за рекламна дейност от 1.04.2008 г. предоставил за ползване на „СиН Арт“ ООД озвучително-оповестителната система в обекта, чрез която изпълнителят да осъществява изработената от него рекламна политика, чрез подготвяна от него програма. До настоящия момент всички отношения във връзка с излъчването на музикални произведения се уреждали между неговия контрахент по този договор и съответните дружества за колективно управление на авторски права. Освен това ответникът не бил възлагал на „СиН Арт“ ООД излъчване на музикални произведения и не бил ползвател на такива произведения по смисъла на ЗАСП.

Молбата към съда била да остави претенциите без разглеждане, като недопустими, а в условията на евентуалност - да ги отхвърли като неоснователни.

По молба на ответника, с определение от 16.05.2018 г. на основание чл. 219, ал.1, изр. 2 от ГПК третото лице „СиН Арт“ ООД било конституирано като негов помагач.

В писмено становище третото лице - помагач на ответника оспорило исковете като недопустими - предявени от страна, която не притежава процесуалноправна легитимация, при липса на правен интерес от такава защита, като изложил същите съображения, които изтъкнал и ответника.

Оспорил исковете и като неоснователни както по основание, така и по размер. Посочил, че твърденията на ищеца били напълно необосновани и неподкрепени с доказателства. Същите били неопределени - не било посочено по какъв начин от кое лице е установено нарушението, като не бил посочен и точния час на извършването му. Не било ясно как е определен размера на претендираното обезщетение, тъй като ищецът не изложил никакви аргументи в тази връзка.

Молбата към съда била да остави претенциите без разглеждане, като недопустими, а в условията на евентуалност - да ги отхвърли като неоснователни.

От съвкупната преценка на доказателствата се установява следната фактическа обстановка на спора.

Според удостоверение № 11/ 19.01.1994 г. сдружение „Музикаутор“ е вписано като организация за колективно управление на авторски права по чл. 40 от ЗАПСП в регистъра на Министерството на културата, отдел Авторско право под № 1/13.01.1994 г.

Според удостоверение № У-62/5.09.2014 г., издадено на основание чл. 40б, ал. 9 от ЗАПСП и заповеди № РД 09 - 702/22.08.2014 г. и № 09 - 649/ 5.08.2014 г. на министъра на културата сдружението е вписано в регистъра, воден от Министерството на културата съгласно чл. 40г от ЗАПСП като организация за колективно управление на авторски права за упражняване на дейност по колективно управление на авторски права за следните начини на използване и обекти : възпроизвеждане на музикални произведения и на литературни произведения, свързани с музика (чл. 18, ал. 2, т. 1 от ЗАПСП) ; разпространение на записи, съдържащи такива произведения (чл. 18, ал. 2, т. 2 от ЗАПСП) ; публично изпълнение на такива произведения (чл. 18, ал. 2, т. 3 от ЗАПСП) ; излъчване на такива произведения по безжичен път (чл. 18, ал. 2, т. 4 от ЗАПСП) ; предаване и препредаване на такива произведения по кабел или друга електронна съобщителна мрежа (чл. 18, ал. 2, т. 5 от ЗАПСП) ; предлагане по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до такива произведения по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално

избрани от всеки от тях (чл. 18, ал. 2, т. 10 от ЗАПСП) ; преработка на музикални произведения и синхронизирането

- 9 -

им с други произведения (чл. 18, ал. 2, т. 8 от ЗАПСП) ; разпределяне на компенсационни възнаграждения, дължими на нейни членове за възпроизвеждане на произведения от физически лица за лично ползване (чл. 26, ал. 1, изр. първо, и ал. 8 от ЗАПСП) ; внос и износ в трети държави на екземпляри от произведението в търговско количество (чл. 18, ал. 2, т. 11 от ЗАПСП).

Според удостоверение изх.№ У-24/ 20.08.2019 г. на Министерство на културата, Дирекция „Авторско право и сродните му права“, на основание чл. 40б, ал.2, т.8 от ЗАПСП (отм.) сдружението е депозирало заверени копия от договорите си за взаимно представителство със сродните чуждестранни дружества : 1) ASCAP (American Society of Composers, Authors and Publishers) , BMI (Broadcast Music, Inc.) , PRS (Performing Rights Society Limited) и SIAE (Societa Italiana degli Autori ed Editori). Договорите са били депозирани като актуални, включително към 23.10.2017 г. ; 2) ASCAP (American Society of Composers, Authors and Publishers) , BMI (Broadcast Music, Inc.) , PRS (Performing Rights Society) Limited , APRA (Australian Performing Rights Association Limited) , BUMA (Холандия) и AEPI (Hellenic Society for the Protection of Intellectual Property). Договорите са били депозирани като актуални, включително към 8.12.2017 г.

Според приложената към писмо изх. № 62-00-512/ 4.12.2019 г. на Министерство на културата разпечатка от регистъра, воден съгласно чл. 94г от ЗАПСП, чуждестранните организации за колективно управление SIAE (Италия), BMI (САЩ), PRS (Великобритания), ASCAP (САЩ), BUMA (Холандия), SGAE (Испания) и APRA (Австралия, Нова Зеландия) са били вписани като организации, с които сдружение „Музикаутор“ има сключени договори за взаимно представителство. Организацията AEPI (Гърция) през м. май 2018 г. била преустановила дейността си поради отнемане на лиценз и договора, сключен със сдружението бил прекратен автоматично, а понастоящем сдружението имало сключен договор за взаимно представителство с организацията AUTODIA, който бил представен в Министерството на културата и фигурирал в споменатия регистър.

С договор за рекламна дейност, сключен на 1.04.2008 г. „Централни хали“ ООД възложило на изпълнителя „СиН Арт“ ООД да осъществява рекламна дейност в и относно обект „Централни хали“ в гр. София, бул. „Княгиня Мария Луиза“ № 25 за срок до 31.03.2009 г., който можело да се поднови при същите условия, ако има писмено волеизявление на двете

страни в този смисъл.

Изпълнителят се задължил от свое име и за своя сметка да подготви и пусне в експлоатация своя собствена рекламна програма по вътрешната радиомрежа, собственост на възложителя, на основата на предоставените му от последния основни елементи, като създаде вътрешна радиостанция в Халите, която да работи и излъчва подготвената от изпълнителя програма не по - малко от 11 часа дневно - от 9:00 до 20:00 часа.

Страните уговорили, че в отношенията си с авторите, изпълнителите и разпространители на авторски и сродни права, изпълнителят по никакъв начин не действа в качеството си на представител на възложителя, както и че във всички отношения с трети лица изпълнителят действа от свое име и за своя сметка, и отговаря за действията или бездействията на наети от него подизпълнители като за свои такива. При сключване на договори с подизпълнители, с рекламни агенции и други в кръга на обичайната си дейност, както и при уреждане на отношенията с конкретните изпълнители, организации на изпълнители, артисти, продуценти или носители на авторски и сродни права, изпълнителят действа от свое име и действията му по никакъв начин не ангажират и не представляват позицията на възложителя.

Във фискален бон на „Домашна кухня“ ЕООД, издаден в 14:12:34 часа на 23.10.2017 г. в закусвалня „Централни хали“, е отразена покупката на хек филе и картофена салата на стойност 2.69 лева.

Във фискален бон на „Тоска кафе“ ЕООД, издаден в 13:24:58 часа на 27.10.2017 г. в „Тоска кафе“ , „Централни хали“, е отразена покупката на плодов чай на стойност 1.85 лева.

В съдебното заседание на 9.10.2019 г. са разпитани свидетелите Ч. В. П., Л. И. П. и Н. Г. Т.;

Свидетелят Ч. П. обяснил, че от 12 години работи като сътрудник на граждански договор към сдружението, като в това си качество посещава всякакъв вид търговски обекти и обществени места, в които звучи музика, за да запознава техните собственици или съответно управители, че според разпоредбите на ЗАПСП използването на музика трябва да става при уредени взаимоотношения със сдружението, както и да извършва проверки. Имал висше хуманитарно образование, не музикално.

Посещавал много често Централни хали в София и установил, че звучи музика от тонколони, които се виждат с просто око при влизане от централния вход на Халите - от лявата и от дясната страна.

Извършил две проверки в два обекта за хранене - единият бил „Тоска кафе“, а другият - домашна кухня, като при консумацията и в двата обекта звучала музика от споменатите тонколони. При първата проверка на 23.10.2017 г., която направил заедно с колегата си И. Г., също

- 11 -

служител на граждански договор като него, бил в обекта около час и идентифицирал петте музикални произведения, посочени в исковата молба. На 27.10.2017 г. бил в кафенето 40 минути, пил кафе, слушал музика и спокойно разговарял с колегата си.

Идентифицирането на музикалното произведение в Youtube му отнемало около минута и веднага го изпращал по e-mail на ръководителя на „Публично изпълнение“ в сдружението. Този отдел издавал информационно писмо с установените от свидетеля музикални произведения, което се изпращало на управителя на търговския обект. За идентифицирането на музикалното произведение използвал приложението Shazam, което разпознавало всяко едно на 100 %.

Свидетелят Л. П. обяснил че през 2017 г. е бил управител на търговския обект и пълномощник на изпълнителния директор на дружеството. Той подписал договора със „СиН Арт“ ООД през 2008 г. Заявил, че „Централни хали“ ООД от откриването им през 2000 г. не били изпълнявали, пускали, разпространявали музикални произведения от свое име и не са разполагали с персонал и специалисти, които да използват или да работят с озвучителна апаратура. Апаратурата била тяхна собственост, но по силата на договора била предоставена на „СиН Арт“ ООД за да я използва за целите на рекламната дейност, като при осъществяването на тази дейност именно изпълнителят имал отношения с всички, които желаят да се рекламират. В случаи като настоящия, в отговор на писмата на организациите („МУЗИКАУТОР“, „ПРОФОН“) дружеството обяснявало, че не извършва такава дейност, и че трябва да се обърнат към фирмата - наемател, като винаги разговаряли с представителите на „СиН Арт“ ООД да си решат въпросите.

Свидетелят Н. Т. заявил, че около 10 г. - до 31.12.2018 г. е бил човекът, който е „гласът на Централни хали“. Заварили апаратура, собственост на Централни хали, като впоследствие сложили един компютър, от който управлявали листата на музиката плюс микрофони, от който той говорел. На определеното им място за осъществяването на тази дейност, била и охраната, а също и другата апаратура за топло осигуряване и осветление. Трябвало равномерно да се озвучават целите хали, но понякога трябвало да усилва музиката, за да се чуват рекламите и много често имало оплаквания от наемателите, че е много силна и трябвало да я намалява. Освен това в отделни търговски обекти се излъчвали музика или

спортни предавания, които влизали в съприкосновение с това, което свидетелят излъчвал. Опитвал се да прави забележка, но това не било от неговата компетенция и затова информирал управата.

Работното време на Централни хали през 2017 г. било от 7 до 21 часа, но във времето се редуцирало от 8 до 20 часа. През цялото време течала фонова музика, която била регламентирана. През последните 2 - 3 години до 2017 г. имали договор с ЕАЗИПА и пускали музика, която е лицензирана. След като организацията престанала да функционира търсили фирма, която предоставя авторски права.

В съдебното заседание на 18.12.2019 г. е разпитан свидетеля М. З. Д., който обяснил, че е ръководител отдел публично изпълнение в сдружението, като отговарял и за координацията на кампанията, която то изпълнява в защита на авторите. Към 2017 г. започнала кампания с много проверки, включително е тези в „Централни хали“. Процедурата била следната - сътрудници на сдружението посещавали даден обект като установявали ползван ли е там репертоара, сравнявали го или чрез слушане разпознаване на песни и с ползване на специализиран софтуер Shazam, който им помагал. В момента, в който установявали дадена песен, изпращали на негов служебен имейл директен линк така, че да може да се знае точно времето и кое произведение са установили заедно чрез софтуера. На тази база той изпращал информацията в техния отдел разпределение - колегите, които имали достъп до световните бази данни. Те проверявали кои са правоносителите и в кои дружества членуват и дали сдружението има договори за взаимно представителство с тези дружества. След връщането на цялата информация било изготвяно уведомително писмо, в което се цитирал конкретно какъв репертоар е бил установен, както и че МУЗИКАТОР има договори за взаимно представителство със съответните задгранични дружества и ползвателят бил поканван в седмодневен срок да сключи договор, тъй като ползва репертоара неправомерно. В случай, че нямало реакция на тази покана било подготвяно досие, в което на база отчетите на сътрудниците и всички останали данни се завеждало гражданско дело.

Свидетелят заявил, че не е програмист и няма представа коя е била актуалната версия на специализирания софтуер Shazam, която е била ползвана през 2017 г.

В същото съдебно заседание е прието заключението на техническа експертиза, изготвено от вещото лице С. Д. и основано на информацията, съдържаща се в базите данни W.I.D. (Works Information Database) и I.P.I. (Interested Party Information).

Според тази информация, в базите данни като носители на авторските права за всяка една от изброените песни, са посочени, както следва : 1.) „Vive le Swing“ - композитор Riva Davide (с

псевдоними Moonboo и Rivaz), автор на текста Alberini Ingrid ; 2) „Change“ - композитори и автори на текст Lopez John A, Taylor Carl Daniel и White

- 13 -

Barry Eugene ; 3) „My Love Serenade“ - композитор Papetti Marco, автор на текста Leoni Ezio ; 4) „Dark Gipsy“ - композитор и автор на текст White Andrew Christopher ; 5) „Lost“ - композитор и автор на текст Sanchez Roger Rene (с псевдоними Rodriguez Robert или Roger S) ; 6) „No More Blues“ - композитори и автори на текст Cavanaugh Jessie, Hendricks Jon, Jobim Antonio Carlos (с псевдоними Jobim A C , Jobim Antonio Carlos Brasileiro De A или Tom Jobim) и Marcus Vinícius da Cruz e Mello Moraes ; 7) „Silhouette“ - композитор и автор на текст Gorelick Kenneth Bruce (с псевдоним Kenny G) ; 8) „Because I Love You“ - композитор и автор на текст: Brooks Warren Allen (с псевдоним Warren B) ; 9) „Home Is Not A House“ - композитор Dulfer Hans F, автор на текста Batta Franklin A. ; 10) „Chew Candy“ - композитори и автори на текста Patsaldies George (с псевдоним Jorj DJ), Thorpe Charlotte и White Dennis G (с псевдоними Gordon Dennis ; White Dennis); 11) „Fallin“ композитори и автори на текст Antipariotis Efstratios (с псевдоними Antipariotis Efstratios, Fan House, Stan или Stratos) , Manolis Pavlos (с псевдоними Lemonplay, M Ima, Piem или Playmen) и Xenakis Eleftherios (с псевдоними Playmen, Xikiss или Xenakis Lefteris) ; 12. „Love Unlimited“ - композитори G. K. N. и K. Y. D. , автор на текста V. D. I., аранжор S. R. B..

Носителите на авторски права членуват в следните организации за колективно управление на авторски права : 1) в SIAE (Societa Italiana degli Autori ed Editori) - Италианска организация за колективно управление на авторски права : Riva Davide - от 1.10.1997 г. , Alberini Ingrid - от 1.10.1995г. , Papetti Marco - от 1.10.1997 г. и Leoni Ezio ; 2) в BMI (Broadcast Music, Inc.) - Американска организация за колективно управление на авторски права : Lopez John A - от 1.08.1983 г., Taylor Carl Daniel - от 1.04.1983 г. и White Barry Eugene - от 1.07.1966 г. , Cavanaugh Jessie - от 1.03.1973 г., Jobim Antonio Carlos - от 1.04.2001 г. , Gorelick Kenneth Bruce - от 1.03.1981 г. и White Dennis G - от 1.08.1990 г. ; 3) в PRS (Performing Right Society) - Британска организация за колективно управление на авторски права : White Andrew Christopher - от 1.01.2010 г.; Manolis Pavlos - от 1.01.2015 г. и Xenakis Eleftherios - от 1.01.2015 г. ; 4) в ASCAP (American Society of Composers, Autors and Publishers) - Американска организация за колективно управление на авторски права: Sanchez Roger Rene - от 1.03.1992 г. и Hendricks Jon - от 26.04.1956 г. ; 5) в SGAE (Sociedad General de Autores y Editores) - Испанска организация за колективно управление на авторски права Marcus Vinícius da Cruz e Mello Moraes ; 6) в BUMA (Buma Association) - Холандска организация за колективно управление на авторски права : Dulfer Hans F - от 1.03.1973 г.

Batta Franklin A. и Batta Franklin A. - от 1.10.1990 г. ; 7) в APRA (Australasian Performing Right Association) - Организация за колективно управление на авторски права на Австралия и Нова Зеландия : Patsaldies George - от 16.11.2001 г. и Thorpe Charlotte - от 2.09.2008 г. ; 8) в AEPI (The Hellenic Society for the Protection of Intellectual Property) - Гръцка организация за колективно управление на авторски права - Antipariotis Efstratios - от 1.07.2015 г.; 9) в МУЗИКАУТОР - Организация на автори и музикални издатели за колективно управление на авторски права в България : G. K. N. - от 25.02.2004 г., K. Y. D. - от 18.11.2002 г., V. D. I. - от 24.02.2011 г. и S. R. B. - от 18.11.2002 г.

Съгласно информацията в публичния регистър на организациите за колективно управление на авторски права по чл.94г от ЗАПСП към Министерството на културата, през 2017 г. МУЗИКАУТОР е имало сключени договори за взаимно представителство със следните сродни чуждестранни организации за колективно управление на авторски права : SIAE (Societa Ilaiiana degli Autori ed Editori) , BMI (Broadcast Music, Inc.) , PRS (Performing Right Society) , ASCAP (American Society of Composers, Authors and Publishers) , SGAE (Sociedad General de Autores y Editores) , BUMA (Buma Association) , APRA (Australasian Perfonning Right Association) и AEPI (The Hellenic Society for the Protection of Intellectual Property).

В същото заседание е прието заключение и на оценителна експертиза, изготвено от същото вещо лице.

В задачата на експертизата са били включени следните въпроси, поставени от ищеца : „1) Какво възнаграждение за еднократно публично използване чрез запис в публично заведение за хранене на всяко от създадените произведения - музика или текст, включени в описаните в исковата молба песни би получил неговият правоносител, ако беше отстъпил правата си за този вид използване? ; 2) Има ли критерии за определяне обичайно на такова дължимо еднократно възнаграждение и ако да - кои са те? ; 3) Има ли регламентирани минимални възнаграждения за заплащане на авторски права при еднократно използване на произведения и какъв е техният размер при еднократното им използване в питейни заведения, заведения за хранене или търговски обекти?“

Третото лице - помагач на ответника, е формулирало следните въпроси : „1) Какво възнаграждение за еднократно публично изпълнение чрез запис в търговски обекти би получил съответния правоносител за всяко от музикалните произведения, включени в исковата молба, като се съобрази утвърдената тарифа на сдружението „Музикаутор“, валидна към м. октомври 2017 г.? ; 2) В случай, че е регламентирано минимално възнаграждение за заплащане на авторски права при еднократно

изпълнение на произведения в заведения за хранене или търговски обекти, да се посочи при какви условия е приложимо това минимално възнаграждение и в кои случаи се дължи възнаграждение като фиксирана сума? ; 3) Какво възнаграждение за еднократно публично изпълнение чрез запис в търговски обекти или заведения за хранене е платено за включените в исковата молба музикални произведения по договорите, сключени от „Музикаутор“ с ползватели и действащи към м. октомври 2017 г.?”

Вместо отговор, в обобщен вид експертът е представил следното становище.

Предвид спецификата на обектите на авторските права, които са уникални по своя характер, не може да бъдат правени сравнения и определяна стойност по аналогия с други обекти, затова в настоящия случай не може да се определи какво би било възнаграждението за правоносителите за еднократно публично използване чрез запис в търговски обект за продажба на стоки или предоставяне на услуги. В конкретния случай при липсата на индивидуален договор с правоносителите най - близкият алтернативен начин за получаване на съгласие за публично използване на музикално произведение в търговски обекти на територията на България е посредством сключването на договор за разрешаване на използването с организация за колективно управление на авторски права. Към 23.10.2017 г. и към 27.10.2017 г. на територията на България единствено сдружението МУЗИКАУТОР е имало регистрация като организация за колективно управление на авторски за музикални произведения и литературни произведения, свързани с музиката.

При наличието на договор за използване с МУЗИКАУТОР всеки ползвател заплаща обща сума, в зависимост от характеристиките на търговския обект (кв.м. търговска площ), която се отнася до многократно използване на целия репертоар на сдружението, а не само за едно конкретно произведение. Може да бъде определено какво ще бъде дължимото възнаграждение от един ползвател за период от една година за използването на целия репертоар, или в определени хипотези за период от един ден - по време на търговски изложения и панаири или за промоционални и рекламни щандове с инцидентен характер, както и каква част от това дължимо възнаграждение следва да бъде разпределена от сдружението към правоносителите (независимо дали те са негови членове), но тази обща дължима сума за разпределение към правоносителите се отнася за целия период от една години или съответно един ден, за всички правоносиители и за всички осъществени публични използвания от съответния ползвател.

Сред анализиранияте документи липсват посочени критерии за определяне обичайно на такова дължимо еднократно възнаграждение за правоносителите при еднократно публично използване чрез запис в публични заведения за хранене, места за настаняване или търговски обекти. Липсва и информация за минимални възнаграждения за заплащане на авторски права на произведения при еднократното им използване в заведения за хранене или

търговски обекти.

В утвърдените със Заповед № РД - 09-718/ 27.10.2015 г. на заместник министъра на културата Правила за възнагражденията, които МУЗИКАУТОР събира от името на носителите на авторски права, механизъмът на плащане се отнася за използването на целия репертоар на организацията за колективно управление и за неограничен брой използвания в рамките на съответния период.

По тази причина не е възможно да се отговори на въпроса какво възнаграждение ще получи всеки от правоносителите на процесиите произведения за еднократно му използване в заведения за хранене или търговски обекти, както и какви са критериите за определяне на такова възнаграждение. Не може да се определи конкретно за колко на брой използвания през годината се отнасят генерираните суми за публично използване през 2017 г. и съответно каква е разпределената (или изплатена) сума за еднократно публично изпълнение чрез запис.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав, в обхвата на правомощията по чл. 269 от ГПК съобрази следното.

В условията на обективно кумулативно съединяване са предявени иски с правно основание чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП.

Основателността на исковите претенции е обусловена от наличието на следните предпоставки: 1) да съществува обект на авторско право, подлежащ на закрила по смисъла на чл. 3 от ЗАПСП ; 2) ищецът да е носител на авторското право, респ, ползвател на изключителното или неизключителното право да използва произведението, по смисъла на чл. 36 от ЗАПСП или субект на колективното управление на права по смисъла на чл. 94а от ЗАПСП ; 3) неправомерно използване от ответника на произведението - обект на авторско право, в резултат на което на ищеца са причинени вреди ; 4) нарушението да е извършено в срока на закрила на авторското право.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест, установяването на тези обстоятелства е в тежест на ищеца, което следва да бъде проведено при условията на пълно главно доказване.

В конкретния случай предмет на исковите претенции са твърдените от ищеца нарушения на литературни произведения (текст) и музикални произведения (мелодия), които съгласно чл. 3, ал. I, т.т. 1 и 2 са закриляни

обекти на авторското право.

Активната легитимация на ищеца произтича от установения от доказателствата факт, че сдружението е било вписано в регистъра, воден от Министерството на културата съгласно чл. 40г от ЗАПСП, като организация за колективно управление на авторски права за упражняване на дейност по колективно управление на авторски права.

В това свое качество сдружението е „особен ищец“ по смисъла на новелата на чл. 95в, приета със ЗИДЗАПСП (обн. ДВ, бр. 28 от 2018 г., в сила от 29.03.2018 г.), която има характеристиката на процесуална норма и затова е приложима към висящия към деня на приемането ѝ правен спор по това дело. Цитираната разпоредба освобождава ищеца от задължението да установява индивидуални права на управление, съответно за защита, на оповестените в списъка по чл. 94у, ал. 1, т. 10 членове, и на сродните чуждестранни организации за колективно управление на права, вписани в регистъра по чл. 94г, ал. 3, т. 7.

Според неоспореното заключение на експертизата авторите на текста и на мелодията на изследваните музикални произведения с текст са членове на организации за колективно управление на авторски права, с които ищецът има сключени договори за взаимно представителство, по силата на които ги представлява на територията на Републиката както към момента на извършване на нарушението на посочените дати, така и към датата на предявяване на иска.

Този факт обуславя неоснователността на възражението на ответника и на неговия помагач в процеса, че ищецът не е доказал дали установените автори са били членове на посочените срещу имената им ОКУП към претендираната дата на нарушението, както и че не е установена правосубектността на неговите контрахенти като „дружества за колективно управление на права“.

При безспорно установеното наличие на първите два елемента от фактическия състав на приложимата правна норма, по отношение на неправомерното използване от ответника на музикалните произведения с текст - обект на авторско право, съдът приема следното.

Ответник по иска с правно основание чл. 95, ал.1 от ЗАПСП е ползвателят на произведението - обект на авторско право, който съгласно дефиницията в § 2, т. 5 от ДРЗАПСП е физическо или юридическо лице, което „довежда произведението до знанието на читателите, зрителите и слушателите пряко или чрез други лица - разпространители“.

При липсата на спор относно това, че „Централни хали“ ЕАД е собственик на сградата, която предоставя на трети лица за осъществяване

на търговска дейност, въпросът за надлежния ответник в настоящия случай се поставя във връзка с възражението, че излъчването по безжичен път на въпросните музикални произведения с текст е било осъществявано от третото лице - помагач „СиН Арт“ ООД. Действително наличието на валидно правоотношение между тях се доказва от представения по делото договор за рекламна дейност от 1.04.2008 г., срока на действие на който е бил продължен до 31.03.201 г. с допълнително споразумение от 10.03.2009г. От показанията на свидетеля Т. пък се установява, че договора е бил изпълняван и след изтичането на уговорения срок, включително и през м. октомври 2017 г.

Настоящият състав приема, че този факт е ирелевантен за спора, като споделя съображенията, изложени в Решение № 139 от 28.01.2016 г. по т. д. № 1711/2014 г. на ВКС, II т. о., съобразно които гражданската отговорност за нарушаването на авторските или сродните права на техните носители може да се търси от юридически лица или еднолични търговци, ако нарушението е извършено виновно от физическите лица, които ги представляват, съответно от техни служители *или от лица, наети от тях*, като вината се предполага до доказване на противното. Допълнителен аргумент в подкрепа на този извод е и приетото в мотивите на Определение № 590 от 9.11.2020 г. по т. д. № 135/2020 г. на ВКС, II т. о., с което не е било допуснато касационно обжалване на потвърдено от въззивната инстанция осъдително решение, постановено по идентичен правен спор.

Във връзка с установяването на факта на нарушението съдът взема в съображение следното.

Исковата претенция е основана на твърдението за използване на музикалните произведения с текст в хипотезата на чл. 18, ал.2, т. 10 от ЗАПСП - *чрез предлагането по безжичен път на достъп на неограничен брой лица до произведенията по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях.*

Безспорно е установено, че сградата - собственост на ответника, е била озвучавана ежедневно, в рамките на работното време от 8 до 20 часа, посредством високоговорители, вградени на тавана и разположени отляво и отдясно на главния вход от бул. „Мария Луиза“, чиято техническа характеристика е позволявала лесно и ясно възприемане от страна на клиентите на търговските обекти на излъчваните звукови сигнали.

Предлагането по безжичен път на описаните в исковата молба музикални произведения с текст в сградата на ответника на посочените дати се установява от показанията на свидетелите П. и Д.. Нужно е да се отбележи, че свидетелски показания за установяването на такива факти и обстоятелства са допустими, тъй като същите не са сред изчерпателно изброените изключения в разпоредбата на чл. 164, ал. 1 от

ГПК.

Свидетелят П. е възприел лично и непосредствено звученето на песните от високоговорителите в сградата при двете си посещения в централните хали.

Идентификацията им извършил с помощта на наличното в мобилния му телефон приложение „Шазам“, като направил проверка в приложението Youtube, след което ги изпратил с e - mail на ръководителя на „Публично изпълнение“ в сдружението.

Свидетелят Д., в качеството си на ръководител на отдела за публично изпълнение в сдружението, получавал на своя служебен e- mail адрес директен линк, от който било възможно да се установи точното време на излъчването на идентифицираното музикално произведение. Така получената информация била изпращана в отдела за разпределение, чиито служители организация за колективно управление на авторски права, чиито служители имали достъп до световните бази данни. Там била извършвана проверката, от която се установявали имената на правоносителите, в коя организация за колективно управление на авторски права членуват и дали сдружението има договори за взаимно представителство с тези организации.

Обратно на съображенията на първоинстанционния съд настоящият състав приема, че може да се даде вяра на показанията на двамата свидетели, независимо от това, че е доказана тяхната служебна обвързаност с ищеца. Съобразно приетото в Решение № 131 от 12.04.2013г. по гр. д. № 1/2013 г. на ВКС, IV г. о. към показанията им съдът трябва да подходи със засилена критичност, но не съществува забрана въз основа на тях да бъдат приети за установени факти, които ползват страната, за която свидетелите се явяват заинтересовани или такива, които вредят на противната страна.

В конкретния случай, с оглед на другите събрани по делото доказателства се налага обоснования извод, че данните по делото изключват възможността предполагаемата заинтересованост на свидетелите да е повлияла на достоверността на показанията им. Този извод произтича преди всичко от съобразяването на обстоятелствата, свързани с възприемането на установяваните факти - и двете посещения на свидетеля П. са били осъществени по обедно време в различни обекти за обществено хранене в сградата - кафене и закусвалня, което се потвърждава от представените от ищеца фискални бонове. Житейската логика и опит позволяват да се приеме, че при всяко едно от тези посещения времето, в което свидетелят е консумирал храната, респ. плодовия чай, е било напълно достатъчно за да може спокойно да изслуша от начало до край посочените в исковата молба песни, които са били

излъчвани от високоговорителите в търговската зала и да ги идентифицира по описания по - горе начин. Съществено е и това, че въпросните показания не съдържат вътрешни противоречия и са логически обосновани, и което е най - важното, не се опровергават от никакви други доказателства, събрани в производството, включително и от показанията на свидетеля Т., който според собствените му твърдения е бил човекът, който е отговарял за озвучаването на централните хали в периода от време, в който са били извършени нарушенията.

В контекста на изложеното принципно погрешно, според настоящият съдебен състав, е изразеното от първоинстанционния съд становище, че посещението на търговския обект е било извършено „с ясно определена и предварително дефинирана контролна цел“ и при „липсата на нормативна възможност“ за предоставянето на ищеца на контролни функции по спазването на авторските права, „доколкото същият не е административен орган, а е юридическо лице с нестопанска цел“.

Държавната политика в областта на закрилата на авторските права се осъществява от министъра на културата. Компетентният орган упражнява своите правомощия в две направления : 1) като следи пряко за спазването на разпоредбите на закона и реализира административно наказателната отговорност на нарушителите в производството по Глава тринадесета от ЗАПСП и 2) като поддържа публичен регистър на субектите, получили регистрация по чл. 94б за колективно управление на правата, подробно изброени в чл. 94, ал. 2 от ЗАПСП, и по реда на Глава единадесета „л“ от закона упражнява предварителен, текущ и последващ контрол върху законосъобразността на начина, по който се извършва колективното управление на права.

Законът отчита спецификата на правата върху интелектуална собственост, поради което извън очертаната рамка на държавна регулация, на организациите за колективно управление на авторски или сродни на тях права е предоставена свободата да членуват в авторитетни международни неправителствени обществени организации с нестопанска цел и е признато правото да сключват договори за взаимно представителство със сродни чуждестранни организации за колективно управление на права, като задължително посочват категориите права, видовете права, произведения или други обекти на закрила, срокът и територията съгласно договора, които данни се вписват в регистъра по чл. 94г от закона.

Според постигнатото във всеки един от представените договори за взаимно представителство съгласие, всяка от договарящите страни се е задължила да отстоява на своя територия правата на членовете на другата страна по същия начин и със същата грижа, както правата на своите членове, като в рамките на един твърде широк кръг от правомощия предприема всякакви необходими действия за осигуряване закрила на

правото на публично изпълнение на произведенията, предмет на договорите.

От друга страна осигуряването на условия за по-ефективна закрила на общите интереси на автори на музикални произведения, литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели, е и основната цел, прокламирана в устава на сдружението, а като едно от средствата за постигането ѝ е посочено сключването на договори, с които то разрешава използването на произведенията на своите членове в рамките на получените от тях пълномощия и събирането на дължимите им се възнаграждения и разпределянето им между тях.

Според настоящият съдебен състав описаните в показанията на свидетелите П. и Д. посещения на представители на ищеца в търговския обект са били извършвани именно за постигането на посочената в устава цел и затова няма никакво основание те да бъдат отъждествявани с „проверки“ във връзка с осъществяването на „контролни функции по спазването на авторските права“. Не може да има съмнение, че тези действия са изцяло правомерни, тъй като желаният правен резултат от реализацията им е преустановяване на недобросъвестното използване на конкретни музикални произведения с текст от репертоара на ищеца и подписването на съглашение, с което на основание чл. 94о1 от ЗАПСП организацията за колективно управление на права ще отстъпи на нарушителя управляваните права за използване на музикалните произведения с текст срещу задължението на последния да заплаща възнаграждение за носителите на права, определено въз основа на тарифите по чл. 94р, ал. 1 от закона.

Крайният извод от изложеното до тук е, че в конкретния случай ответникът, в качеството си на търговец, който отдава под наем отделни части от собствената си сграда за да бъдат ползвани за извършването на търговска дейност от трети лица, е използвал без разрешението на авторите на литературния текст и на музиката на описаните по - горе музикални произведения с текст в хипотезата на чл. 18, ал.1, т. 10 от ЗАПСП - посредством предлагането им по безжичен път на неограничен брой лица по начин, позволяващ достъпът да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях, което обуславя наличието на последния елемент от фактическия състав на чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП и предполага основателност на исковата претенция, заявена на посоченото основание.

По отношение на размера на дължимото обезщетение съдът съобрази следното.

В конкретния случай обект на авторското право е музикално произведение с текст, който не е между изброените в закона - чл.3, ал.1, т.2 от ЗАПСП се отнася само за музикално

произведение. В авторското право песента се определя като свързано музикално (песенния мотив) и литературно (песенен текст) произведение. Според възприетото в доктрината, музикалното произведение с текст представлява самостоятелни музикални и литературни произведения, предназначени за съвместно изпълнение (Е. Л., „Авторски и изпълнителни права в музиката“, С. 2011 г., стр. 151 и сл., с цитираните там автори).

Следователно, независимо от това, че конкретно произведение е създадено от двама или повече автори, по отношение на него не възниква съавторство по смисъла на чл. 8 от ЗАПСП, и затова всеки един от носителите на конкретното авторско право (на музиката или на текста) може сам - без задължителното съгласие на другия/те да търси от нарушителя обезщетение, като предяви иск по чл. 95 от ЗАПСП.

При установената в заключението на оценителната експертиза обективна невъзможност да се отговори на въпроса какво възнаграждение би следвало да получи всеки от правноносителите на въпросните произведения за еднократно им използване в заведения за хранене или търговски обекти, както и какви са критериите за определяне на такова възнаграждение, размера на обезщетението ще следва да бъде определен при условията на чл. 95, ал. 3 и ал. 4, във връзка с чл. 95а, ал.1, т. 1 от ЗАПСП.

При съобразяване на всички обстоятелства, свързани с нарушението и пропуснатите ползи, настоящият съдебен състав приема, че обезщетението за обезвреда на конкретното авторско право (на музиката или на текста) следва да бъде определено в минималния размер, установен в чл. 95а, ал.1, т. 1 от закона - 500 лева, който счита за справедлив и съответстващ на регламентираната в закона цел - да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото.

В настоящия случай предмет на исковата претенция са нарушените авторски права на създателите на общо 12 музикални произведения с текст, което означава, че процесуалният субституент е предявил общо 24 субективно съединени иска с правно основание чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП.

Следователно ответникът следва да бъде осъден да заплати обезщетение за нарушеното право на авторите на текста и на музиката на всяка отделна песен в размер на 500 лева, или общо сумата 12 000 лева.

Основателността на иска по чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП обуславя основателност и на претенцията по чл. 95б, ал.1, т. 6, поради което, съобразно искането на ищеца, както е заявено в исковата молба, ответникът следва да разгласи за своя сметка диспозитива на решението в

два всекидневника и в часовия пояс от 17:00 часа до 19:00 часа на телевизионна организация с национално покритие.

Поради несъвпадането на крайните изводи на настоящия състав на въззивната инстанция с тези на първостепенния съд, обжалваното решение следва да бъде отменено изцяло и да бъде постановено ново решение, с което ответникът : 1) да бъде осъден да заплати на „особения ищец“, по смисъла на чл. 95в от ЗАПСП, на основание чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП, както следва : сумата 5 000 лева, представляваща обезщетение за имуществените вреди, претърпени от авторите - членове на сродни дружества за колективно управление на права, представлявани на територията на Република България от сдружение „Музикаутор“, вследствие осъществено на 23.10.2017 г. в собствената на ответника сграда с административен адрес гр. София, бул. „Княгиня Мария Луиза“, № 25, нарушение на правата им, изразяващо се в неправомерно използване чрез предлагането по безжичен път на достъп на неограничен брой лица по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях, на следните музикални произведения с текст : 1.) „Vive le Swing“ с композитор Riva Davide (с псевдоними Moonboo и Rivaz), член на SIAE (Societa Italiana degli Autori ed Editori) и автор на текста Alberini Ingrid, член на SIAE ; 2) „Change“ с композитори и автори на текста Lopez John A, член на BMI (Broadcast Music, Inc.), Taylor Carl Daniel, член на BMI и White Barry Eugene, член на BMI ; 3) „My Love Serenade“ с композитор Papetti Marco, член на SIAE и автор на текста Leoni Ezio, член на SIAE ; 4) „Dark Gipsy“ с композитор и автор на текста White Andrew Christopher , член на PRS (Performing Right Society) и 5) „Lost“ с композитор и автор на текста Sanchez Roger Rene (с псевдоними Rodriguez Robert или Roger S), член на ASCAP (American Society of Composersq Autors and Publishers) и сумата 7 000 лева, представляваща обезщетение за имуществените вреди, претърпени от авторите - членове на сродни дружества за колективно управление на права, представлявани на територията на Република България от сдружение „Музикаутор“, вследствие осъществено на 27.10.2017 г. в собствената на ответника сграда с административен адрес гр. София, бул. „Княгиня Мария Луиза“, № 25, нарушение на правата им, изразяващо се в неправомерно използване чрез публично изпълнение на следните музикални произведения с текст : 1) „No More Blues“ с композитори и автори на текста Cavanaugh Jessie, член на BMI (Broadcast Music, Inc.) , Hendricks Jon, член на ASCAP (American Society of Composers, Autors and Publishers) , Jobim Antonio Carlos (с псевдоними Jobim A C , Jobim Antonio

Carlos Brasileiro De A или Tom Jobim), член на BMI (Broadcast Music, Inc.) и De Moraes

Vinicius, член на SGAE (Sociedad General de Autores y Editores); 2) „Silhouette“ - с композитор и автор на текста Gorelick Kenneth Bruce (с псевдоним Kenny G), Член на BUMA (Buma Association) ; 3) „Because I Love You“ с композитор и автор на текста Brooks Warren Allen (с псевдоним Warren B), член на BMI (Broadcast Music, Inc.) ; 4) „Home Is Not A House“ с композитор Dulfer Hans F, член на BUMA (Buina Association) и автор на текста Batta Franklin A., член на BUMA ; 5) „Chew Candy“ („Never Seen Anything Like You“) с композитори и автори на текста Patsaldies George (с псевдоним Jorj DJ), член на APRA (Australasian Performing Right Association) , Thorpe Charlotte, Член на APRA и White Dennis G (с псевдоними Gordon Dennis ; White Dennis), член на BMI ; 6) „Fallin“ с композитори и автори на текст Antipariotis Efstratios (с псевдоними Antipariotis Efstratios, Fan House, Stan или Stratos), член на AEPI (The Hellenic Society for the Protection of Intellectual Property) , Manolis Pavlos (с псевдоними Lemonplay, M Ima, Piem или Playmen), член на PRS и Xenakis Eleftherios (с псевдоними Playmen, Xikiss или Xenakis Lefteris), член на PRS и 7) „Love Unlimited“ с композитори G. K. N., член на МУЗИКАУТОР и K. Y. D.; член на МУЗИКАУТОР, автор на текста V. D. I., член на МУЗИКАУТОР и аранжор S. R. B., член на МУЗИКАУТОР, ведно със законната лихва върху всяка главница, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане ; 2) да разгласи за своя сметка, на основание чл. 95б, ал.1, т.6 от ЗАПСП, диспозитива на това решение в два всекидневника и в часовия пояс от 17:00 часа до 19:00 часа на телевизионна организация с национално покритие.

Решението следва да бъде отменено в частта за разносните, като с оглед крайния изход на спора на ищеца да бъде присъдена сумата 2 530 лева, в която са включени сумите 530 лева - държавна такса, 1 100 лева, без включен ДДС - адвокатско възнаграждение и 900 лева депозит за техническа експертиза.

Пълномощникът на сдружение „МУЗИКАУТОР“ е поискал присъждането на разносните в настоящата инстанция и това искане следва да бъде уважено за сумата 240 лева, представляваща държавна такса.

По изложените съображения Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260 214 от 4.02.2021 г. по т.д. № 3328/ 2017 г. на Софийския градски съд, търговско отделение, VI - 9 състав, вместо което ПОСТАНОВИ

ОСЪЖДА „Централни хали“ ЕАД - гр. София, бул. „Шипченски проход“ № 18, вх. А., ет. 6,

ап. 11, с ЕИК 121778048 да заплати на „МУЗИКАУТОР“- Сдружение на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели на колективно управление на авторски права - гр. София, ул. „Будапеща“ № 17, ет. 4, с БУЛСТАТ 831005050 на основание чл.95, ал.1 от ЗАПСП, както следва :

1) сумата 5 000 (пет хиляди) лева, представляваща обезщетение за имуществените вреди (пропуснати ползи), претърпени от авторите - членове на сродни дружества за колективно управление на права, представлявани на територията на Република България от сдружение „Музикаутор“, вследствие осъщественото на 23.10.2017 г. в собствената на ответника сграда с административен адрес : гр. София, бул. „Княгиня Мария Луиза“, № 25, нарушение на правата им, изразяващо се в неправомерно използване чрез предлагането по безжичен път на достъп на неограничен брой лица по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях, *на следните музикални произведения с текст* : 1.) „Vive le Swing“ с композитор Riva Davide (с псевдоними Moonboo и Rivaz), член на SIAE (Societa Italiana degli Autori ed Editori) и автор на текста Alberini Ingrid, член на SIAE ; 2) „Change“ с композитори и автори на текста Lopez John A, член на BMI (Broadcast Music, Inc.), Taylor Carl Daniel, член на BMI и White Barry Eugene, член на BMI ; 3) „My Love Serenade“ с композитор Papetti Marco, член на SIAE и автор на текста Leoni Ezio, член на SIAE ; 4) „Dark Gipsy“ с композитор и автор на текста White Andrew Christopher , член на PRS (Performing Right Society) и 5) „Lost“ с композитор и автор на текста Sanchez Roger Rene (с псевдоними Rodriguez Robert или Roger S), член на ASCAP (American Society of Composersq Autors and Publishers) и

2) сумата 7 000 (седем хиляди) лева, представляваща обезщетение за имуществените вреди (пропуснати ползи), претърпени от авторите - членове на сродни дружества за колективно управление на права, представлявани на територията на Република България от сдружение „Музикаутор“, вследствие осъщественото на 27.10.2017 г. в собствената на ответника сграда с административен адрес : гр. София, бул. „Княгиня Мария Луиза“, № 25, нарушение на правата им, изразяващо се в неправомерно използване чрез публично изпълнение *на следните музикални произведения с текст* : 1) „No More Blues“ с композитори и

автори на текста Cavanaugh Jessie, член на BMI (Broadcast Music, Inc.) , Hendricks Jon, член на ASCAP (American Society of Composers, Autors and Publishers) , Jobim Antonio Carlos (с псевдоними Jobim A C , Jobim Antonio Carlos Brasileiro De A или Tom Jobim), член на BMI (Broadcast Music, Inc.) и De Moraes Vinicius, член на SGAE (Sociedad General de Autores y Editores); 2) „Silhouette“ - с композитор и автор на текста Gorelick Kenneth Bruce (с псевдоним Kenny G), Член на BUMA (Buma Association) ; 3) „Because I Love You“ с композитор и автор на текста Brooks Warren Allen (с псевдоним Warren B), член на BMI (Broadcast Music, Inc.) ; 4) „Home Is Not A House“ с композитор Dulfer Hans F, член на BUMA (Buina Association) и автор на текста Batta Franklin A., член на BUMA ; 5) „Chew

Candy“ („Never Seen Anything Like You“) с композитори и автори на текста Patsaldies George (с псевдоним Jorj DJ), член на APRA (Australasian Performing Right Association) , Thorpe Charlotte, Член на APRA и White Dennis G (с псевдоними Gordon Dennis ; White Dennis), член на BMI ; 6) „Fallin“ с композитори и автори на текст Antipariotis Efstratios (с псевдоними Antipariotis Efstratios, Fan House, Stan или Stratos), член на AEPI (The Hellenic Society for the Protection of Intellectual Property) , Manolis Pavlos (с псевдоними Lemonplay, M Ima, Piem или Playmen), член на PRS и Xenakis Eleftherios (с псевдоними Playmen, Xikiss или Xenakis Lefteris), член на PRS и 7) „Love Unlimited“ с композитори G. K. N., член на МУЗИКАУТОР и K. Y. D.; член на МУЗИКАУТОР, автор на текста V. D. I., член на МУЗИКАУТОР и аранжор S. R. B., член на МУЗИКАУТОР, ведно със законната лихва върху всяка главница, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 95б, ал.1, т.6 от ЗАПСП „Централни хали“ ЕАД - гр. София, бул. „Шипченски проход“ № 18, вх. А, ет. 6, ап.11, с ЕИК 121778048 да разгласи за своя сметка диспозитива на съдебното решение в два всекидневника и в часовия пояс от 17:00 часа до 19:00 часа на телевизионна организация с национално покритие.

ОТМЕНЯ решението в частта за разноските.

ОСЪЖДА „Централни хали“ ЕАД - гр. София, бул. „Шипченски проход“ № 18, вх. А, ет. 6, ап.11, с ЕИК 121778048 да заплати на „МУЗИКАУТОР“- Сдружение на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели на колективно управление на авторски права - гр. София, ул. „Будапеща“ № 17, ет. 4, с БУЛСТАТ 831005050 на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумите, както следва : 2 530 (две хиляди петстотин и тридесет) лева, представляваща разноски, направени в първоинстанционното производство и 240 (двеста и четиридесет) лева, представляваща разноски, направени пред въззивната инстанция.

- 27 -

Решението е постановено при участието в производството на „СиН Арт“ ООД - гр. София, в качеството му на трето лице - помагач на ответника „Централни хали“ ЕАД - гр. София.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____